

PREFAȚĂ

Regele Carol al II-lea al României a reprezentat în epocă, dar și în istoriografia contemporană care s-a aplecat asupra sa și a domniei sale de zece ani, o personalitate controversată și contradictorie, cu multe calități și multe defecte. Nu de puține ori au precumpănit, în analiza acțiunilor personale și a actelor domniei, aspectele negative, mult îngroșate și, adeseori, deformate. Însăși imaginea sa a cunoscut, chiar în epocă, schimbări radicale, de la monarhul mesianic, salvator, energic și hotărât, la monarhul care a îngropat partidele politice și regimul democratic, sfârșind, la rândul său, îngenunchat și depășit de împrejurările grele pe care România le traversa în urma prăbușirii granițelor din tragicul an 1940. Așadar, istoricul care-și propune să-i analizeze domnia și personalitatea întâmpină serioase dificultăți de analiză și interpretare, amplificate de multitudinea de surse documentare existente, dar și de abundența mărturiilor contemporane, adeseori contradictorii.

Cu toate acestea, domnul Daniel Dieaconu se încumetă să ofere specialiștilor și cititorilor pasionați de istorie o reușită lucrare consacrată Regelui Carol al II-lea și epocii sale, încercând să descifreze împrejurările și motivațiile, inventariind argumentele *pro* și *contra* în ceea ce privește personalitatea monarhului și acțiunile sale la nivel decizional. Formularea propriilor opinii se întemeiază pe studierea unei consistente bibliografii și analiza unor surse documentare inedite din fondul *Casa Regală* a Serviciului Arhivelor Naționale Istorice Centrale, precum și pe articole din presa vremii. Remarcăm structura tematică, dar și cronologică, a conținutului lucrării, cu subcapitole sugestiv intitulate, ceea ce ușurează lectura. Stilul lucrării este la rândul său unul plăcut, alert, clar și concis, care provoacă cititorul la reflecție și la propriile interpretări.

Ni se derulează, astfel, în fața ochilor viața demnă de un roman sau de un scenariu de film a lui Carol al II-lea, de la copilăria promițătoare,

ce-i drept fără prea multe constrângeri și în absența unei stricte supravegheri a părinților, la adolescența zvăpăiată și marcată de primele aventuri amoroase pe timp de război, trecând prin episoadele succesive de renunțare la tron și la calitatea de Principe moștenitor, urmate apoi de anii de pribegie și restaurația săvârșită la 8 iunie 1930.

Cât privește domnia de zece ani, autorul ne prezintă, pe de o parte, dorința constantă a Regelui de a compromite activitatea partidelor politice și de a governa în mod autoritar, dar și efectele, ce se vor dovedi dezastruoase, ale acestei acțiuni. Pe de altă parte, sunt minuțios analizate aspectele legate de exercitarea puterii, cu un accent deosebit pe influența camarilei regale, instituțiile puterii (Frontul Renașterii Naționale, Ministerul Propagandei Naționale și Straja Țării), precum și instrumentele puterii (presa, radioul, cinematografia, încurajarea culturii naționale și a construcțiilor edilitare) puse în slujba cultului propriei personalități.

Și cum ceremoniile au jucat un rol important în viața Regelui Carol al II-lea, un capitol aparte este consacrat acestora și ceremonialului regal. Iar cu rol de epilog, avem un ultim capitol despre mitificarea și mistificarea imaginii lui Carol al II-lea în timpul domniei și în contemporaneitate. Toate aceste aspecte analizate și interpretate de autor reconstituie epoca și personalitatea celui care o marchează, cu bune și cu rele. Iar dacă unele opinii exprimate de autor nu sunt întotdeauna suficient de convingătoare, ele provoacă, cel puțin, la o reinterpretare critică.

Cu certitudine, demersul științific și interpretativ al domnului Daniel Dieaconu este unul meritoriu și de referință în domeniu, constituind o lectură plăcută și incitantă.

Prof. univ. dr. Sorin Liviu Damean